

*Tanta ad rem conservandam, quanta ad creandam  
virtus requiritur.*

2. Difficultatem hanc proposuit amicus , quod nullo modo rationi consentaneum videatur, tanta vi opus esse ad conservandum , quantâ opus ad creandum est, quia, inquit , non concipio , quomodo substantia quæ existit, possit recidere in nihilum , nisi per absolutam sui Authoris voluntatem : at si permittat rebus suum cursum secundum ordinem puræ naturæ , mihi quidem videtur , quod res quæ est semper esse debeat , ita ut non sit opus aliquâ causâ , quæ eandem quasi denud creet singulis durationis suæ momentis , præsertim , cum prima & præcipua lex sit , quam D. Cartesius stabilit in natura , quod unaquæque res conetur quantum potest permanere in eodem statu in quo est , nec mutetur unquam , nisi ab alia re coacta .

2. Et bene quidem concipio , quomodo figura , situs , magnitudo , motus , quies & similia accidentia mutari queant per aliorum corporum occursum : sed nihil concipio , quod possit destruere esse substantiale alicujus rei , ideoque videtur sequi ex jam adducta Naturæ lege , quod res unaquæque